

Publicerad 2007-10-23 07:59 av SusanneStrömstedt

Depressionen så nära inpå får mig att dala....

En ny dagigen!

Jaha!Det är en ny dag att göra massor av men jag känner inte för att göra ett skvatt.

Inget känns kul just nu..inte ens att skriva dikter....

Kanske det är dags att bara göra ingenting tills andan faller på igen.

Min mamma,som varit deppad en längre tid, har tagit mig på orden om att skriva ner lite tankar och minnen från förr.

Hon blev ledsen när hon fick astma av att svetsa och när diabetesen upptäcktes suckade hon tungt.

När läkarna tillslut sa att hon ovanpå allt det andra hade fått KOL säckade hon ihop och började prata om att ta en överdos av insulinet.

Men steget mellan prat och handling brukar ju vara långt.

Jag förstod inte riktigt hur allvarlig hennes depression var förrän jag pratade med hennes närmsta granne Tony;

Mamma syns nästan aldrig ute.

När hon handlar,köper hon alltid hem så mycket att hon ska slippa gå ut den närmsta veckan framåt.Men hon visade nu när vi var där, att nånting vi pratat om hade nått fram.Hon tog mig på orden om att börja skriva igen.

Förr skrev hon alltid långa brev,i form av sagor,som vi skrattade gott åt när hon läste upp för oss barn.

Hon lärde oss hur man ritade bubbelgubbar,en slags streckgubbe,med boxhandskar på och vi barn lärde oss snabbt hur man gjorde för att det skulle se ut som om gubbarna knockade varandra.När jag var liten hade jag bara några få leksaker så jag välkomnade dessa bubbelgubbar med varmt hjärta.

Ett A4-ark hade hon fått ihop nu iallafall och det blir kanske svårt att tyda skriften eftersom hon är nästan blind på ena ögat och väldigt dålig syn på andra(starr).Men det ska nog gå bra ändå.När hon anser sig färdig ska jag lämna in texterna till förlaget och trycka upp böcker.När hon får en rykande färsk bok i sin hand med sitt eget material blir det nog väldigt spännande för henne.Kanske hon får upp gnistan och lite av deppigheten försvinner,känna sig mera värdig som människa,som fortfarande kan åstadkomma något kreativt.

För min mamma är egentligen en väldigt kreativ person,trots att hon nästan inte kan brodera,sticka eller virka längre.

Och hennes kreativitet finns där iallafall,trots sitt handikapp.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SusanneStrömstedt med Poeter.se id #13342 innehar upphovsrätten